

Preocuparea firească a unor oameni, pentru păstrarea și răspândirea tradiției, prin scrieri, fotografii, filme peste care a trecut timpul, înseamnă iubire și respect pentru rădăcinile istorice ale neamului din care lăstărim pentru a rămâne în timp.

Din experiențele de viață se poate constata că omul învață tot timpul câte ceva, fie că îi este necesar la momentul prezent, fie pentru viitor. Astfel se ajunge la concluzia că rostul omului pe lume nu-i aparține în totalitate lui, că destinul i-a fost stabilit înainte de a se naște, că, vorba proverbului: Ce ți-e scris, în frunte ți-e pus! În ultima perioadă de timp, se folosește tot mai des, verbal sau în scris, sintagma Lumea de azi, care este alcătuită din cuvinte diferite din punct de vedere semantic.

Cuvântul azi are proveniență abstractă, deși reprezintă o perioadă de timp limitat cu început și sfârșit, în care evenimentele se desfășoară doar într-un prezent anume, pe parcursul unei zile: cea de azi. Altfel spus, este vorba despre un ciclu de douăzeci și patru de ore, format din o parte lumină și o parte întuneric, adică zi și noapte, ambele nepalpabile. Cuvântul Lumea, reprezintă partea materială alcătuită din toți oamenii ce viețuiesc pe Pământ.

Cu câteva zile în urmă, a apărut în presă informația despre populația globului pământesc, cum că a ajuns la 8 miliarde de oameni. Este evident că Lumea de azi nu își are începutul în ziua de azi, ci are la bază lumea de ieri, lumea de alaltăieri, de răs-alaltăieri... și așa mai departe, până în adâncul timpului, conform proverbelor: De când Lumea și Pământul; Nimic nou sub soare; Cum îți așterni, așa dormi etc. Studiarea trecutului este unul dintre obiectivele cercetătorilor, pentru a elucida cu bună știință măcar prezentul.

Cu siguranță există în mintea fiecărui individ curiozități mai mici sau mai mari despre apariția omului pe pământ, însă dezlegarea misterelor nu-i e dată oricui. Trebuie să existe în primul rând menirea, dedicația pentru o asemenea îndeletnicire. În altă ordine de idei nu trebuie să lipsească credința în entitățile divine care dețin cunoștințe despre trecut, prezent și viitor. Mesajele divine transmise de acestea sub diverse forme, sunt și răspunsuri la întrebările oamenilor de știință. Deși se consideră că omul se naște cu lecția învățată de a trăi, totuși nimic nu se copiază. Fiecare clipă aduce o noutate cât de mică în desfășurarea vieții, mai ales că fiecare individ e unic prin creație, datorită unor particularități - taine ale organismului.

Înmulțiți-vă și stăpâniți Pământul! a fost una dintre poruncile date de Creatorul Divin, primei perechi de oameni, bărbat și femeie - Adam și Eva. Porunca a fost dată de fapt ca luare-aminte, pe motiv de nerespectare a unor sfaturi benefice referitoare la anumitele reguli folositoare bunului mers al Creației în totalitate. Ca să aveți tot ce vă doriți, trebuie să vă străduiți pentru a vi le obține!, a fost încă un mod de viață dat de Dumnezeu. Astfel a luat ființă Lumea, care dăinuie din timpuri străvechi, până în ziua de azi. În fiecare zi lumea/ oamenii trăiesc pentru ziua de azi dar și pentru ziua de mâine, beneficiind de realizările zilelor tecute. Exemple că trecutul este prezent în viața omului ar fi multe, chiar și dacă ne-am referi la cele mai simple:

Azi am întâlnit un om drag, pe care nu-l mai văzusem de mult; Din lumea de azi mi-am făcut un prieten pentru toată viața; Pentru a avea o casă în care să locuiești azi, a fost nevoie să începi construirea ei cu mult timp înainte; Pentru a mânca fructe azi, a fost necesară plantarea unui pom, după care o așteptare de câțiva ani ca să crească și apoi să rodească; Pâinea, hrana de bază a majorității oamenilor, se obține cu multă muncă, pe o perioadă îndelungată din an, după reguli precise, lăsate de la strămoși; Ca să existe zâmbetul de copil pe Pământ, mai întâi a fost creată familia, după datină, bărbat și femeie care să-l conceapă sub sentimentul iubirii.

Să-l aducă pe Lume și să-l crească în dragoste și responsabilitate, să-l educe în spiritul dreptății, respectului față de semeni și de moștenirea lăsată de înaintași, atât cei din Cer cât și cei de pe Pământ. Oare există undeva, în Lume, evidența numerică a zilelor care s-au scurs de la Facerea Lumii, până azi? Sau, știe cineva dacă din numărul mare de zile câte au trecut de la momentul Creației, e posibil să fi existat două la fel?

Noutățile apar mereu. Schimbările care intervin pe toate planurile și în toate domeniile, fac diferența între o zi și alta.

Lecție de viață

29 iunie. În fiecare an, la această dată, în Biserica Ortodoxă se săvârșesc slujbe în cinstea celor doi sfinți: Petru și Pavel, al căror nume este însemnat cu roșu în calendarul religios. Azi am pus în

aplicare ceea ce am programat ieri, ba chiar cu mai mult timp în urmă, de a răspunde cu prezența la evenimentul organizat de Academia Română și Fundația Culturală Ioan I. Dalles. Ciclul: Conferințele Dalles ale Academiei Române, Sala Dalles, Bulevardul Nicolae Bălcescu nr. 18, București.

Titlul conferinței de azi: Sărbătorile verii - Între holda verde și recoltare - susținută de doamna academician Sabina Ispas, Directorul Institutului de Etnografie și Folclor Constantin Brăiloiu al Academiei Române, Președintele Secției de Arte, Arhitectură și Audio-vizual a Academiei Române. În eleganta sală, ca într-o tihnă desăvârșită, chiar în ziua de mare sărbătoare a celor doi sfinți, public ales, pregătit sufletește. Documentarul a avut ca temă principală tradiția, poporul român având o moștenire bogată și veche, bazată pe legături strânse, sufletești, binefăcătoare atâta timp cât există credință, rugăciune, respect și continuitate.

Datinile mențin legătura dintre Cer și Pământ, dintre cele două Lumi: a celor vii și a morților căreia i se mai spune și Lumea de dincolo sau Lumea de apoi, unde fiecare trup și suflet își are locul și veșnicia lui. Toate Sărbătorile religioase au și importanță tradițională, legată de pomi, plante, flori etc. De Sfântul Petru (Sân' Chetru) se dau de pomană mere orzaticice; de Moșii de vară se dau de pomană cireșe, de Sântă-Mărie se dau de pomană struguri; de Sfântul Ilie se fierbe porumb de lapte în știulete și se dă de pomană ș.a.m.d. De exemplu, floarea de mușetel are cea mai mare putere vindecătoare dacă este culeasă în ziua Sărbătorii de Înălțare a Domnului Iisus Hristos la Cer; floarea de Sânziene are har dacă e culeasă de Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, când se deschid Cerurile, sărbătoare care în stil popular se mai numește și Sânziene.

*Independența
prin Cultură*

Jocul Călușului cu ritualuri specifice sau Rusaliile - este legat de marile sărbători religioase: Pogorârea Sfântului Duh și Sfânta Treime ș.a.m.d. Preocuparea firească a unor oameni, pentru păstrarea și răspândirea tradiției, prin scrieri, fotografii, filme peste care a trecut timpul, înseamnă iubire și respect pentru rădăcinile istorice ale neamului din care lăstărim pentru a rămâne în timp. Povestirea mea despre minunea dumnezeiască referitoare la deshiderea Cerurilor, pe care am văzut-o în vis în noaptea de Sânziene și de Naștere a Sfântului Ioan Botezătorul, a impresionat publicul din Sala Dalles. Drept pentru care am considerat participarea mea la conferința mai sus denumită, un vis împlinit și un miracol divin. Pentru Doamna Academician Sabina Ispas, multă prețuire și să o țină Dumnezeu sănătoasă mulți ani!

Ioana Stuparu